

Maria Barbal

Maria Barbal (Trepn, 1949-)

- Las novelas e historias cortas de Maria Barbal se situan entre el Pirineo Catalán y Barcelona, con la memoria histórica y la influencia del paisaje rural y urbano en la construcción del carácter social y cultural de un pueblo.

- En la obra de Barbal, destaca la figura de la 'abuela' como la mujer mayor que es conocedora de la memoria histórica así como de las costumbres y hábitos del territorio donde ha vivido. Por lo tanto, la abuela es la responsable de transmitir estos conocimientos a las generaciones

futuras, especialmente en una época en que los cambios se suceden de forma muy acelerada.

- Las 'abuelas' de Maria Barbal se sitúan dentro de la estructura de la familia. Son mujeres que han tenido que luchar para proporcionar una vida digna a su descendencia en una época histórica marcada por el silencio y la represión. Por lo tanto, son, a la vez, cuidadoras y transmisoras de conocimiento.

CITAS:

“La padrina Marcel·la va quedar aturada en aquell passeig arran de mar. Amb tots els propòsits mullats abans de caurehi. I no va voler mai més escoltar cap feta grossa perquè la seua n'era més que cap altra. Cada camí que tornava a fer memòria d'aquell temps, quan encara era valenta, em deia:

'Nen, vés on vulguis, però no t'atansesses al mar.'

Per això jo, en totes les meves vides imaginades que encara havia d'encetar, mai no m'encaminava cap al mar.” (*Mel i metzines*, 1990: 14)

“Fem una mica de sobretaula. De sobte dius “breula”. Una branca, una substància, no sé a què et refereixes. Com d'una capsa de música, aquest mot desperta la cançó de la teva joventut, ens esquitxa de sorolls autèntics, de tons verds i d'una fresca perfumada de riu. Tota la teva vida abans de coneixe'ns pren un paisatge d'energia i d'esperança. M'adono que el nostre pare tenia raó: et van fer massa mal quan encara eres tendrà. Em miro la teva cara i les arrugues hi han marcat uns solcs d'arada, la teva mirada ha recuperat l'aire sever de fa una estona i la branca de la il·lusió s'ha esquarterat. Era massa breula.” (*País íntim*, 2005: 344).

“La Isolda adorava l'Anna d'una manera callada i seriosa. La padrina no la feia enrabiarse ni riure con la Lolín, a quina d'alguna manera sentia més àvia, però era l'Anna en qui més confiava, a qui explicaven les penes quan ja no podia aguantar més.” (*En la pell de l'altre*, 2014: 288).

COMUNICACIÓN presentada a congreso:

- Oró-Piqueras, Maricel. “Asexualidad y sabiduría en la figura de la abuela en las obras de Maria Barbal”. Segundo Congreso Internacional “Género y sexualidad en las culturas hispánicas”, Universitat de Lleida. 8-9 Octubre 2018.

- Oró-Piqueras, Maricel. “Grandmothers in Maria Barbal's and Penelope Lively's novels”. XXIII Simposio SELGYC. Sociedad Española de literatura general y comparada, 14-16 Març 2019.

POR: Maricel Oró-Piqueras maricel.oro@dal.udl.cat [<mailto:maricel.oro@dal.udl.cat>]